

PRIMĂVARA

STAN DANIELA

CLASA a VIII-a A

Ce este această pată plăpândă de alb? Oare unde am mai văzut-o? Am mai simțit-o vreodată? A, tu ești, dragă primăvară! Cât te-am așteptat! Ghiocelule, ce mă bucur să te revăd aici, pe pământ, și să te simt în inimă!

Iată cum florile își desfac petalele și împrăștie un val de sentimente înmiresmate! Simt în adâncul sufletului cum ceva din mine tresare. Gheața se topește, iar speranța cuprinsă în brațele florilor renaște mai puternică și mai vioaie. Păsările cerului cântă de fericire, emoția din glasurile lor impresionează mărele care se dezgheață pentru a le auzi mai bine.

Mă descalt. Cumva, acest anotimp reușește să mă facă să mă simt prea ușoară pentru această realitate. Primăvara este cea mai dulce evadare din lumea realului. Încep să alerg. Pașii mei nu au fost niciodată mai ușori, mai siguri. Soarele mă urmărește împreună cu razele sale care îmi mângâie lacrimile înghețate. Cu fiecare pas las o piatră în urmă, făcând o cărare spre libertate.

Mă simt mai ușoară ca aerul. Ce emoții, ce gânduri minunate! Ei, uite ce ai stârnit în mine, dulce primăvară! Cât de repede ai țesut speranța de sufletul meu! Cu ajutorul tău am reușit să zbor din cele mai întunecate și mai adânci locuri. Tu m-ai învățat să nu stau cu capul plecat, ci să îl ridic și să caut soarele.

În natură s-a răspândit vestea mult așteptată: a venit primăvara! Brusc, parcă totul a luat o nouă formă. Toate vietățile au renăscut pentru noul început. Toate acestea s-au întâmplat sub ochii mei! Soarele se hrănește cu fericirea care dansează pe aripile vântului care se liniștește, dorința lui fiind acum de a deveni ceva ce bucură trupurile și sufletele. Niște sunete cristaline îmi inundă urechile și trezesc în mine sentimente de nedescris: râsetele copiilor! Când îi vezi, simți că trăiești pentru a-i auzi râzând mereu.

Feeria de sentimente, de miresme, de flori sufocă orice gând. Speranța este un sentiment care vine odată cu primăvara, ele fiind unul și același lucru. Altfel, cum ne putem explica emoțiile pure și dorințele pe care le avem când ne gândim la ele? Nu te las să pleci, speranță! Am nevoie de tine! Tu nu ai nevoie de o dovadă reală că exiști, că nu ești greu de găsit, ci că ești întotdeauna în sufletele noastre, o parte nelipsită din noi? Primăvară fermecată, fă-ți o casă în sufletul meu, în sufletele tuturor! Fii fără de sfârșit! Rămâi cu noi și noi te vom proteja cu toată ființa noastră! Fii eternă !...